

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004

2009

Έγγραφο συνόδου

ΤΕΛΙΚΟ
A6-0376/2005

29.11.2005

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με την αίτηση υπεράσπισης της ασυλίας και των προνομίων του Bruno Gollnisch
(2005/2072(IMM))

Επιτροπή Νομικών Θεμάτων

Εισηγήτρια: Diana Wallis

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ.....	4
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ.....	11

ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την αίτηση υπεράσπισης της ασυλίας και των προνομίων του **Bruno Gollnisch**
(2005/2072(IMM))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την αίτηση του Luca Romagnoli σχετικά με την υπεράσπιση της ασυλίας του Bruno Gollnisch που υποβλήθηκε δι' επιστολής της 7ης Απριλίου 2005 και η οποία ανακοινώθηκε σε συνεδρίαση της ολομέλειας στις 14 Απριλίου 2005,
 - αφού άκουσε τον Bruno Gollnisch, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη τα άρθρα 9 και 10 του Πρωτοκόλλου περί Προνομίων και Ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Απριλίου 1965 και το άρθρο 6, παρ. 2, της Πράξης της 20ής Σεπτεμβρίου 1976 σχετικά με την εκλογή των αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με άμεση και καθολική ψηφοφορία,
 - έχοντας υπόψη τις αποφάσεις του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Μαΐου 1964 και στις 10 Ιουλίου 1986¹,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 26 του Συντάγματος της Γαλλικής Δημοκρατίας,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 6, παράγραφος 3, και το άρθρο 7 του Κανονισμού του,
 - έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων (A6-0376/2005),
1. αποφασίζει να μην υπερασπισθεί την ασυλία και τα προνόμια του Bruno Gollnisch·
 2. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει την παρούσα απόφαση και την έκθεση της αρμόδιας επιτροπής του στις αρμόδιες αρχές της Γαλλικής Δημοκρατίας.

¹ Υπόθεση 101/63: *Wagner κατά Fohrmann και Krier*, Συλλογή 1964, σελ. 195 και υπόθεση 149/85 *Wybot κατά Faure και άλλων*, Συλλογή 1986, σελ. 2391.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

I. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Κατά τη συνεδρίαση της ολομελείας στις 14 Απριλίου 2005 ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ανακοίνωσε ότι είχε λάβει αίτηση για την υπεράσπιση της κοινοβουλευτικής ασυλίας του βουλευτού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Bruno Gollnisch. Την αίτηση είχε υποβάλει δι' επιστολής του κ. Luca Romagnoli στις 7 Απριλίου 2005, επιστολής, η οποία διαβιβάστηκε προσηκόντως στην Επιτροπή Νομικών Θεμάτων. Με επιστολή του στις 25 Απριλίου ο κ. Romagnoli επανέλαβε το αίτημα και ζήτησε τη λήψη μέτρων κατεπείγοντος προς υποστήριξη της ασυλίας του συγκεκριμένου βουλευτή. Ο κ. Gollnisch έχει δηλώσει σύμφωνα με το άρθρο 6, παρ. 3 του Κανονισμού με ηλεκτρονικό μήνυμά του στις 13 Απριλίου 2005.

Παραπέμποντας στο άρθρο 26, παράγραφος 2 του Γαλλικού Συντάγματος, οι γαλλικές αρχές δεν έχουν ζητήσει μέχρι σήμερα την άρση της ασυλίας του κ. Gollnisch.

Το αίτημα σχετίζεται με την ποινική δίωξη εις βάρος του κ. Gollnisch λόγω σχολίων που διατύπωσε κατά τη διάρκεια συνεντεύξεως τύπου στη Λυών στις 11 Οκτωβρίου 2004. Στη διάρκεια της σύμφωνα με την προσωπική δήλωσή του της 20ης Ιουνίου 2005 ο Bruno Gollnisch συζήτησε μεταξύ άλλων θεμάτων και την αποκαλούμενη "*έκθεση Roussot*", έκθεση, η σύνταξη της οποίας ζητήθηκε από τον Γάλλο Υπουργό Παιδείας, που αφορά τις πολιτικές απόψεις των πανεπιστημιακών του Πανεπιστημίου Λυών III, όπου ο κ. Gollnisch είναι καθηγητής της ιαπωνικής γλώσσας και του ιαπωνικού πολιτισμού. Ο κ. Gollnisch σύμφωνα με πληροφορίες που παρέσχε διατύπωσε τις απόψεις του επί της εκθέσεως αυτής και προέβη σε ορισμένες λίαν επικριτικές παρατηρήσεις για πολιτική παρέμβαση στην έκθεση και συνεπώς ερωτήθηκε επί του θέματος αυτού. Απαντώντας στις ερωτήσεις αυτές ο κ. Gollnisch, και πάλι σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέσχε ο ίδιος, ζητούσε "ελευθερία για την έρευνα, εξηγώντας ότι σε μερικές πτυχές της επίσημης ιστορίας του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου είχαν σημειωθεί εξελίξεις και ότι σήμερα είχαμε καλλίτερη κατανόηση των εγκλημάτων του σταλινισμού των οποίων μνεία δεν είχε γίνει στις δίκες της Νυρεμβέργης". Σε αυτό το πλαίσιο είχε διατυπώσει την κρίση του για τη σφαγή στο Katyn.

Αξίζει να σημειωθεί παρεμπιπτόντως ότι κανένα από τα πρόσφατα δημοσιεύματα τύπου σχετικά με την συνέντευξη τύπου του κ. Gollnisch δεν αναφέρεται σε αυτόν ως βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Τα σχόλια που διατύπωσε στο πλαίσιο της προαναφερθείσας συνέντευξης τύπου είχαν ερμηνευθεί ως αμφισβήτηση των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας που είχαν διαπραχθεί από το εθνικοσοσιαλιστικό καθεστώς. Ο Πρόεδρος της Διεθνούς Ένωσης κατά του Ρατσισμού και του Αντισημιτισμού (Ligue internationale contre le racisme et l'antisemitisme) - LICRA) κ. Patrick Gaubert BEK ζήτησε από τον Γάλλο Υπουργό Δικαιοσύνης να εξετάσει το ζήτημα αυτό κατ' εφαρμογήν του "Νόμου Gayssot" (ανακοινωθέν τύπου της LICRA στις 13 Οκτωβρίου 2004). Στις 14 Οκτωβρίου 2004 ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου καταδίκασε τις δηλώσεις του κ. Gollnisch. Στις 15 Οκτωβρίου 2004 ο Γάλλος Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Perben, ο οποίος μαζί με τον κ. Gollnisch ήταν υποψήφιος στις δημοτικές εκλογές στη Λυών, έδωσε εντολή να διεξαχθεί εξέταση κατά του κ. Gollnisch. Με επιστολή

της 29ης Νοεμβρίου 2004 ο γενικός εισαγγελέας του εφετείου της Λυών παρήγγειλε στον εισαγγελέα της Λυών να ασκήσει δίωξη εναντίον του κ. Gollnisch διότι έθεσε εν αμφιβόλω τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Ο εισαγγελέας της Λυών άσκησε ποινική δίωξη κατά του κ. Gollnisch βάσει του άρθρου 24 α) του αποκαλούμενου "νόμου Gayssot", ο οποίος είχε προστεθεί στον Νόμο της 29 Ιουλίου 1881 περί ελευθερίας του Τύπου και ο οποίος απαγορεύει έναντι επιβολής ποινικών κυρώσεων τη διατύπωση δημοσία γνώμης με την οποία αρνείται κανείς τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Με επιστολή της 9ης Ιουνίου 2005 η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων ζήτησε από τις αρμόδιες εθνικές αρχές να της παράσχουν πρόσθετες πληροφορίες για την υπόθεση. Με επιστολή της 18ης Ιουλίου, η οποία διαβιβάσθηκε στην εισηγήτρια στις 22 Ιουλίου, ο Γάλλος Υπουργός Δικαιοσύνης Pascal Clement επιβεβαίωσε ότι ο εισαγγελέας στο πολυμελές πρωτοδικείο της Λυών είχε αρχίσει ανακρίσεις βάσει του άρθρου 24 α) του Νόμου της 29ης Ιουλίου 1881, διότι είχε γίνει δημοσία η εξής δήλωση:

"Ουδείς σοβαρός ιστορικός προσυπογράφει πλήρως τα συμπεράσματα της δίκης της Νυρεμβέργης. Νομίζω ότι, όσον αφορά το δράμα των στρατοπέδων συγκεντρώσεως, η συζήτηση πρέπει να μείνει ανοικτή. Όσον αφορά τον αριθμό των νεκρών, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίον βρήκαν τον θάνατο, οι ιστορικοί έχουν το δικαίωμα να το συζητούν".

"Ουδείς σοβαρός ιστορικός πλέον προσυπογράφει πλήρως τα συμπεράσματα της δίκης της Νυρεμβέργης. Τούτο δεν σημαίνει ότι εγώ γίνομαι απολογητής για τα εγκλήματα που αναμφίβολα διέπραξε ο εθνικοσοσιαλισμός κατά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, ένα καθεστώς για το οποίο ούτε εγώ ούτε οι φίλοι μου είχαμε ποτέ την παραμικρή συμπάθεια. Για τον αριθμό των νεκρών στην πράξη οι ιστορικοί μπορούν να συζητούν".

"Δεν θέτω εν αμφιβόλω την ύπαρξη των στρατοπέδων συγκεντρώσεως. Για λόγους φυλετικούς ασφαλώς και υπήρξαν εκτοπίσεις εκατοντάδων χιλιάδων ή εκατομμυρίων ατόμων που εξοντώθηκαν. Για τον πραγματικό αριθμό των νεκρών 50 έτη μετά τα γεγονότα οι ιστορικοί θα μπορούσαν να συζητούν. Εγώ δεν αρνούμαι ότι υπήρχαν θάλαμοι ανθρωποκτονίας με αέριο, η συζήτηση όμως πρέπει να μένει ελεύθερη".

"Η ύπαρξη των θαλάμων αερίου είναι θέμα προς συζήτηση για τους ιστορικούς".

Ο κ. Gollnisch δήλωσε ότι δεν αμφισβήτησε τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας που διέπραξε το εθνικοσοσιαλιστικό καθεστώς δεδομένου ότι ανέφερε απλώς ότι εναπόκειται στους ιστορικούς να συζητήσουν για τα ζητήματα αυτά και ότι επρόκειτο για μια κακόπιστη ερμηνεία των παρατηρήσεών του που απομονώθηκαν από το κείμενο.

Σύμφωνα με την επιστολή της 18ης Ιουλίου, η ακρόαση του κ. Gollnisch είχε προγραμματισθεί για τις 26 Απριλίου 2005, είχε όμως στη συνέχεια αναβληθεί. Ο κ. Gollnisch μπορεί να εκπροσωπηθεί από νομικό του σύμβουλο κατά την εν λόγω ακρόαση ή θα μπορούσε να ζητήσει την αναβολή της. Στο πλαίσιο αυτής της δικαστικής διερεύνησης, ο κ. Gollnisch δεν είναι υπό παρακολούθηση ή επιτήρηση ούτε έχουν ληφθεί μέτρα ασφαλείας κατ' αυτού.

Στη συνέχεια δόθηκε η εντύπωση ότι η υπόθεση του κ. Gollnisch είχε προγραμματισθεί να εξετασθεί σε ακρόαση της 6ης Σεπτεμβρίου 2005. Ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου ενεργώντας κατόπιν αιτήσεως του Προέδρου της Επιτροπής Νομικών Θεμάτων απηύθυνε επιστολή προς τον Γάλλο Υπουργό Δικαιοσύνης στις 13 Ιουλίου ζητώντας να πληροφορηθεί κατά πόσο η διαδικασία μπορούσε να αναβληθεί προκειμένου να έχει το Κοινοβούλιο στη διάθεσή του χρόνο για να αποφασίσει επί του ζητήματος της ασυλίας του κ. Gollnisch. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης απάντησε με επιστολή της 29ης Ιουλίου. Στην επιστολή αυτή ανέφερε ότι για λόγους που άπτονται της ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης δεν μπορούσε να αμφισβητήσει την απόφαση του ποινικού δικαστηρίου της Λυών με την οποία καθοριζόταν η ημερομηνία της ακρόασης. Ωστόσο, σε εκδήλωση πνεύματος συνεργασίας με τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, ήταν διατεθειμένος να ζητήσει από την Εισαγγελία της Λυών να ενημερώσει το δικαστήριο για τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε το Κοινοβούλιο όσον αφορά το χρόνο της ακρόασης και να του ζητήσει να υποβάλει αίτηση αναβολής της εξέτασης της υπόθεσης κατά την ακρόαση της 6ης Σεπτεμβρίου. Το Δικαστήριο ανέβαλε την ακρόαση της 6ης Σεπτεμβρίου για τις 29 Νοεμβρίου 2005.

II. ΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΥΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

1. Τα άρθρα 9 και 10 του Πρωτοκόλλου περί των Προνομίων και Ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Απριλίου 1965 έχουν ως εξής:

- "9. Τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν υπόκεινται σε έρευνα, κράτηση ή δίωξη για γνώμη ή ψήφο δοθείσα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.
10. Κατά τη διάρκεια των συνόδων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τα μέλη του απολαύουν:
- α. εντός της επικρατείας των κρατών τους, των ασυλιών που αναγνωρίζονται στα μέλη του Κοινοβουλίου της χώρας τους
 - β. εντός της επικρατείας άλλων κρατών μελών της εξαιρέσεως από κάθε μέτρο κρατήσεως και κάθε δικαστική δίωξη.

Η ασυλία τους καλύπτει επίσης όταν μεταβαίνουν στον τόπο συνεδριάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή όταν επιστρέφουν από αυτόν.

Επίκληση της ασυλίας δεν δύναται να γίνει στην περίπτωση αυτοφώρου εγκλήματος και ούτε δύναται να εμποδίσει την άσκηση του δικαιώματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να άρει την ασυλία ενός από τα μέλη του."

2. Επί του θέματος είναι σχετικό το άρθρο 26¹ του γαλλικού συντάγματος όπου δηλώνεται:

"Κανένα μέλος του Κοινοβουλίου δεν δύναται να διωχθεί, καταζητηθεί, συλληφθεί, κρατηθεί ή δικαστεί λόγω γνώμης ή ψήφου τις οποίες έδωσε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

¹ Άρθρο όπως τροποποιήθηκε από τον Συνταγματικό Νόμο αριθ. 95-880 της 4ης Αυγούστου 1995.

Κανένα μέλος του Κοινοβουλίου δεν δύναται να συλληφθεί ή να αποτελέσει αντικείμενο άλλου στερητικού ή περιοριστικού της ελευθερίας μέτρου σχετικά με κακουργήματα ή πλημμελήματα παρά μόνον κατόπιν αδείας της Συνέλευσης στην οποία συμμετέχει. Η άδεια αυτή δεν απαιτείται σε περίπτωση κακουργήματος ή αυτοφώρου αδικήματος ή οριστικής καταδίκης.

Η κράτηση, τα στερητικά ή περιοριστικά της ελευθερίας μέτρα ή η δίωξη μέλους του Κοινοβουλίου αναστέλλονται κατά τη διάρκεια της συνόδου εφόσον το ζητήσει η Συνέλευση στην οποία αυτός συμμετέχει.

Η ενδιαφερόμενη Συνέλευση συνέρχεται αυτοδικαίως σε συμπληρωματικές συνεδριάσεις προκειμένου να επιτραπεί, ενδεχομένως, η εφαρμογή του ανωτέρω εδαφίου."

3. Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η διαδικασία διέπεται από τα άρθρα 6 και 7 του Κανονισμού. Οι σχετικές διατάξεις των ως άνω άρθρων έχουν ως εξής :

"Άρθρο 6 Άρση της βουλευτικής ασυλίας:

1. Το Κοινοβούλιο, κατά την άσκηση των εξουσιών του σχετικά με τα προνόμια και τις ασυλίες, επιδιώκει πρωτίστως να διατηρεί την ακεραιότητά του ως δημοκρατικής νομοθετικής συνέλευσης και να διασφαλίζει την ανεξαρτησία των βουλευτών του κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

(..)

3. Κάθε αίτηση η οποία απευθύνεται στον Πρόεδρο από βουλευτή ή πρώην βουλευτή με σκοπό την υπεράσπιση της ασυλίας και των προνομίων ανακοινώνεται στην Ολομέλεια και παραπέμπεται στην αρμόδια επιτροπή.

(...)"

"Άρθρο 7 Διαδικασίες σχετικά με την ασυλία:

1. Η αρμόδια επιτροπή εξετάζει χωρίς καθυστέρηση και με τη σειρά υποβολής τους τις αιτήσεις για άρση της ασυλίας ή για υπεράσπιση της ασυλίας και των προνομίων.

2. Η επιτροπή καταρτίζει πρόταση απόφασης που περιορίζεται σε σύσταση για την έγκριση ή την απόρριψη της αίτησης άρσης της ασυλίας ή υπεράσπισης της ασυλίας και των προνομίων.

3. Η επιτροπή μπορεί να ζητήσει από την ενδιαφερόμενη αρχή να της παράσχει οποιαδήποτε πληροφορία ή επεξήγηση θεωρεί αναγκαία προκειμένου να σχηματίσει γνώμη για το εάν η ασυλία πρέπει να αρθεί ή να υποστηριχθεί. Πρέπει να δίδεται στον ενδιαφερόμενο βουλευτή η ευκαιρία να εκφράσει την άποψή του· μπορεί να προσκομίσει οποιαδήποτε έγγραφα ή άλλα γραπτά στοιχεία θεωρεί χρήσιμα. Μπορεί να εκπροσωπηθεί από άλλο βουλευτή.

(...)

6. Σε περιπτώσεις σχετικά με την υπεράσπιση προνομίου ή ασυλίας, η επιτροπή αποφασίζει εάν οι περιστάσεις συνιστούν διοικητικό ή άλλο περιορισμό επιβαλλόμενο στην ελεύθερη διακίνηση των βουλευτών που ταξιδεύουν προς και από τον τόπο συνεδρίασης του Κοινοβουλίου ή στην έκφραση γνώμης ή ψήφου κατά την άσκηση της εντολής τους ή αν εμπίπτουν στις περιπτώσεις του άρθρου 10 του πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλιών που δεν αποτελούν θέμα εθνικής νομοθεσίας, και υποβάλλει πρόταση με την οποία καλεί την ενδιαφερόμενη αρχή να καταλήξει στα αναγκαία

συμπεράσματα.

*7. Η Επιτροπή μπορεί να διατυπώσει αιτιολογημένη γνώμη σχετικά με την αρμοδιότητα της εν λόγω αρχής και σχετικά με το παραδεκτό της αίτησης, αλλά δεν αποφαίνεται σε καμία περίπτωση για την ενοχή ή μη του βουλευτή ούτε για το σκόπιμο ή μη της ποινικής δίωξης για την έκφραση γνώμης ή τις πράξεις που του καταλογίζονται, ακόμη και σε περίπτωση που η εξέταση της αίτησης παρέχει στην επιτροπή εμπεριστατωμένες πληροφορίες για την υπόθεση.
(...)"*

4. Από της πρώτης πενταετούς κοινοβουλευτικής περιόδου το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει αποφανθεί επί διαφόρων αιτήσεων για άρση της βουλευτικής ασυλίας. Από τις συζητήσεις του Κοινοβουλίου επί αυτών των αιτήσεων έχουν ανακύψει μερικές γενικές αρχές οι οποίες έτυχαν τελικής αναγνώρισεως στο ψήφισμα που ενέκρινε το Κοινοβούλιο κατά τη συνεδρίαση της ολομελείας της 10ης Μαρτίου 1987¹. Αυτές είχαν ως βάση την έκθεση Donpez σχετικά με το σχέδιο Πρωτοκόλλου για την αναθεώρηση του Πρωτοκόλλου περί των Προνομίων και Ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όσον αφορά τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (A2-121/86). Είναι καλό να συνοψίσει κανείς μερικές από αυτές τις αρχές που σχετίζονται με την παρούσα υπόθεση:

α) Η κοινοβουλευτική ασυλία δεν αποτελεί προνόμιο που χορηγείται προς όφελος ενός εκάστου βουλευτού αλλά εγγύηση της ανεξαρτησίας του Κοινοβουλίου και εκείνης των βουλευτών του έναντι άλλων θεσμικών οργάνων.

β) Το γεγονός ότι το άρθρο 10, πρώτη παράγραφος, εδάφιο (α) του Πρωτοκόλλου περί των Προνομίων και Ασυλιών παραπέμπει στις ασυλίες που παρέχονται στα μέλη του Κοινοβουλίου του εκάστοτε κράτους μέλους δεν σημαίνει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν έχει εξουσία να θεσπίζει δικούς του κανόνες στο θέμα της άρσεως της κοινοβουλευτικής ασυλίας. Οι αποφάσεις του Κοινοβουλίου έχουν βαθμιαίως διαπλάσει μία με εσωτερική συνεκτική έννοια της ευρωπαϊκής κοινοβουλευτικής ασυλίας η οποία είναι κατ' αρχήν ανεξάρτητη από τις διάφορες πρακτικές των κοινοβουλίων των κρατών μελών. Με αυτόν τον τρόπο αποφεύγονται διαφορές στη μεταχείριση μεταξύ μελών λόγω της υπηκοότητάς των. Κατά συνέπεια, ενώ λαμβάνεται υπόψη η ασυλία που υφίσταται βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εφαρμόζει τις δικές του σταθερές αρχές όταν αποφασίζει εάν θα άρει ή δεν θα άρει την ασυλία βουλευτού.

Η κοινοβουλευτική ασυλία υφίσταται προς προστασία της ελευθερίας των βουλευτών όσον αφορά την έκφραση και τον πολιτικό διάλογο. Η αρμόδια επιτροπή του Κοινοβουλίου πρεσβεύει πάντοτε με συνέπεια ότι αποτελεί θεμελιώδη αρχή το ότι σε όλες τις περιπτώσεις όπου οι πράξεις του βουλευτού που κατηγορείται αποτελούν τμήμα της πολιτικής του δραστηριότητας ή σχετίζονται κατ' άμεσον τρόπο με την εν λόγω δραστηριότητα η ασυλία δεν θα αίρεται.

Εδώ περιλαμβάνονται επί παραδείγματι εκφράσεις γνώμης που θεωρείται ότι καλύπτονται από την πολιτική δραστηριότητα ενός βουλευτού οι οποίες διατυπώνονται σε διαδηλώσεις, σε δημόσιες συναντήσεις, σε δημοσιεύσεις πολιτικού χαρακτήρα, στον Τύπο, σε βιβλίο, στην

¹ ΕΕ C 99 της 13.4.1987, σελ. 44

τηλεόραση, στην υπογραφή πολιτικού φυλλαδίου και ακόμη ενώπιον δικαστηρίου.

γ) Η αρχή αυτή συνδυάζεται με άλλα επιχειρήματα υπέρ ή κατά της άρσεως της ασυλίας, συγκεκριμένα το "*fumus persecutionis*", ήτοι την υπόθεση ότι η δικαστική δίωξη ασκείται με πρόθεση να παραβλαφθούν οι πολιτικές δραστηριότητες του βουλευτού. Όπως ορίζεται στην αιτιολογική έκθεση της εκθέσεως Donpez η έννοια του "*fumus persecutionis*" σημαίνει κατ' ουσίαν ότι η ασυλία δεν αίρεται οσάκις υφίσταται υποψία ότι η δικαστική δίωξη βασίζεται σε πρόθεση να παραβλαφθούν οι πολιτικές δραστηριότητες του βουλευτού.

Επί παραδείγματι, όταν η δικαστική διαδικασία κινείται από πολιτικό αντίπαλο, ελλείψει αποδείξεων περί του εναντίου, η ασυλία δεν θα αίρεται εάν η δικαστική διαδικασία πρέπει να θεωρηθεί ότι αποσκοπεί στο να βλάψει τον βουλευτή και όχι να επιτύχει την αποκατάσταση ζημίας. Ομοίως, οσάκις κινείται δικαστική διαδικασία υπό συνθήκες από τις οποίες μπορεί να συνάγεται ότι αποκλειστικός σκοπός είναι να παραβλαφθεί ο βουλευτής, η ασυλία δεν θα αίρεται.

III. ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

1. Η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων συζήτησε λεπτομερώς σχετικά με ποια άρθρα του Πρωτοκόλλου περί Προνομίων και Ασυλιών μπορεί να ισχύουν. Η επιτροπή αποφάσισε ότι η παρούσα υπόθεση πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα του άρθρου 9 του Πρωτοκόλλου περί Προνομίων και Ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 8ης Απριλίου 1965 σε συνδυασμό με τις προαναφερθείσες αρχές.

Σύμφωνα με το άρθρο 9, "τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν υπόκεινται σε έρευνα, κράτηση ή δίωξη για γνώμη ή ψήφο δοθείσα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους". Η πλήρης αυτή ασυλία ισχύει μόνον για γνώμες που εκφράζουν [τα Μέλη] "κατά την άσκηση των καθηκόντων τους".

Το Κοινοβούλιο έχει θεωρήσει ανέκαθεν ως θεμελιώδη αρχή ότι η ασυλία δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αρθεί όταν οι πράξεις για τις οποίες κατηγορείται ένας βουλευτής έλαβαν χώρα κατά την εκτέλεση των πολιτικών καθηκόντων του/της ενεργώντας υπό την ιδιότητά του/της του βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή συνδέονταν άμεσα με τα εν λόγω καθήκοντα¹. Οι ίδιες αρχές πρέπει να ισχύουν και σε περίπτωση αίτησης για υπεράσπιση της βουλευτικής ασυλίας².

α) Εφαρμόζοντας αυτές τις αρχές η επιτροπή επισημαίνει ότι όταν ο κ. Gollnisch εξέφρασε τις απόψεις του κατά τη διάρκεια συνέντευξης τύπου στις 11 Οκτωβρίου 2004, δεν ασκούσε την ελευθερία του λόγου του σε συνδυασμό με την "άσκηση των καθηκόντων" του ως βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Σύμφωνα με τις εξηγήσεις που παρέσχε, ο κ. Gollnisch, εξέφρασε τη γνώμη του σχετικά με τη σφαγή στο Κατyn απαντώντας σε ερωτήσεις δημοσιογράφων σχετικά με τις σοβαρές

¹ βλ. υπόθεση σχετικά με την ασυλία του κ. N.J. Camre, απόφαση της 1ης Ιουλίου 2003, 2002/2249 (IMM).

² βλ. υπόθεση σχετικά με την αίτηση υπεράσπισης της ασυλίας του κ. J. Sakellariou, απόφαση της 23ης Σεπτεμβρίου 2003, 2003/2023 (IMM).

επικρίσεις που διατύπωσε σχετικά με την πολιτική παρέμβαση στην έκθεση Rousso περί των πολιτικών απόψεων των πανεπιστημιακών του Πανεπιστημίου Λυών III. Οι δηλώσεις συνδέονταν άμεσα με τις επαγγελματικές δραστηριότητες του κ. Gollnisch ως καθηγητού στο Πανεπιστήμιο Λυών III και δεν είχαν τίποτε να κάνουν με τα καθήκοντά του ως βουλευτή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Συνεπώς, δεν είναι δυνατό να προβληθεί ο ισχυρισμός ότι ενήργησε με τον τρόπο αυτό ασκώντας τα καθήκοντά του" ως μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

β) Το γράμμα του άρθρου 7, παράγραφος 6, του Κανονισμού τηρείται. Σύμφωνα με τις πληροφορίες από το γαλλικό Υπουργείο Δικαιοσύνης, η εξέταση κατά του κ. Gollnisch για ποινικό αδίκημα δεν θέτει εμπόδια στην εκτέλεση των καθηκόντων του, επί παραδείγματι παρεμποδίζοντάς τον να συμμετάσχει στις συνόδους του Κοινοβουλίου ή στις συνεδριάσεις των επιτροπών κλπ. Από αυτές τις πληροφορίες φαίνεται ότι ο κ. Gollnisch δεν υποχρεούται να παρίσταται στην ακρόαση και ότι μπορεί να εκπροσωπείται από τον δικηγόρο του. Πέραν τούτων η ακρόαση μπορεί να αναβληθεί τη αιτήσει του κ. Gollnisch.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 2 του Κανονισμού η πρόταση απόφασης της επιτροπής πρέπει απλώς να συνιστά την έγκριση ή την απόρριψη της αίτησης για την υπεράσπιση της ασυλίας και των προνομίων.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Βάσει των ανωτέρω συλλογισμών, η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων έχοντας εξετάσει τους λόγους που συνηγορούν υπέρ και κατά της υπεράσπισης της ασυλίας, συνιστά την απόρριψη της αίτησης για την υπεράσπιση της ασυλίας του κ. Gollnisch.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Τίτλος	Αίτηση υπεράσπισης της ασυλίας και των προνομίων του Bruno Gollnisch		
Αριθ. διαδικασίας	2005/2072(IMM)		
Αίτηση υπεράσπισης της ασυλίας Διαβίβαση Ημερομηνία της αίτησης Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	Luca Romagnoli 7.4.2005 14.4.2005		
Επιτροπή αρμόδια επί της ουσίας Ημερομ. αναγγελίας στην ολομέλεια	JURI 14.4.2005		
Κανονιστική βάση	άρθρο 6, παρ. 3, και άρθρο 7		
Εισηγητής/ήτρια Ημερομηνία ορισμού	Diana Wallis 21.4.2005		
Εισηγητής/ήτρια που αντικαταστάθηκε			
Εξέταση στην επιτροπή	23.5.2005	20.6.2005	13.7.2005
Ημερομηνία έγκρισης	22.11.2005		
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	υπέρ:	13	
	κατά:	3	
	αποχές:	1	
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Maria Berger, Bert Doorn, Giuseppe Gargani, Piiia-Noora Kauppi, Kurt Lechner, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Aloyzas Sakalas, Diana Wallis, Rainer Wieland, Tadeusz Zwiefka		
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Nicole Fontaine, Jean-Paul Gauzès, Arlene McCarthy, Manuel Medina Ortega, Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου, Michel Rocard		
Αναπληρωτές (άρθρο 178, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία			
Ημερομηνία κατάθεσης – Α6	29.11.2005	A6 – 0376/2005	